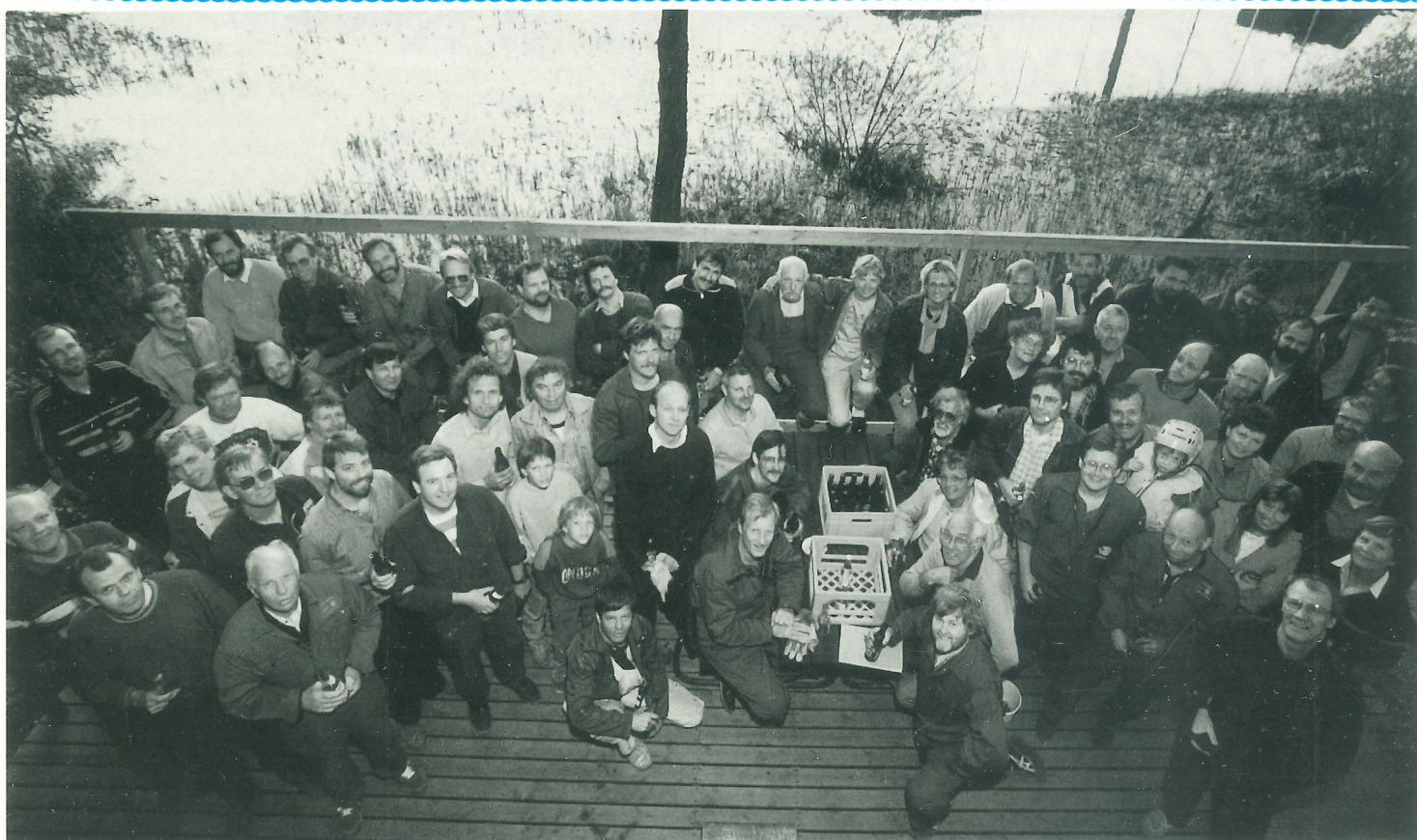

MEDLEMSBLAD FÖR EKENSBERGS BÅTSÄLLSKAP 1989 ÅRG 18

EBS NU FOLKPENSIONÄR...

men se så vitala vi är!

Vår båtklubb kan från och med i år med fördel benämnas "ärevördig" i alla högtidliga sammanhang. Ekensbergs Båtsällskap har nämligen uppnått den aktningsvärda åldern 65 år.

Ända sedan 1924 har vitala gubbar pilat fram och åter på Mörtvikens stränder i alla de ärenden som hör båtägandet till. Ända

sedan 1924 har gummor sällat sig till dessa grytgubbar och bryggseglare och sneseglare — och nu också brädseglare — i en samfällad önskan att lämna stan för friheten på sjön.

Mörten handlar alltid om EBS och Mörtviken, men den här gången också om våra närmaste omgivningar förr och nu, jubileumsåret till ära.

Ordföranden:

Åtminstone vädret var vackert förra säsongen, det kan man konstatera så här i efterhand. Vad som däremot lämnade en hel del i övrigt att önska, om man nu ska blicka bakåt, var deltagandet i våra gemensamma sommaraktiviteter. Har verkligen samvaron i klubben blivit så förb...at tråkig på sommaren att man som medlem finner för gott att bara betala årsavgiften och sedan stanna hemma på sofflocket? Om ni nu tycker att våra sommaraktiviteter är tråkiga så kan ni väl istället höra av er och komma med förslag om hur dom kan bli roligare!

Men visst finns det ljuspunkter också. Till exempel ungdomssektionen som är den mest aktiva delen av sällskapet för närvarande. Av

ungdomssektionen kan faktiskt vi andra lära och ta efter en hel del. Jag önskar våra ungdomsledare god fortsättning under den kommande säsongen.

Lika spännande är det varje år när sommaren nalkas. Förväntningarna är stora och förhoppningsvis ska det bli lite extra festligt i år. Klubben — och "Farfar" — blir ju folkpensionärer och firar 65-årsjubileum. Med gemensamma krafter kan vi göra jubileumssommaren 1989 minnesvärd.

Väl mött till klubbens aktiviteter, möten, tävlingar och fester! Närmast stundar vårmötet och sjösättningen. Och vårfesten förstås — till den brukar i alla fall ingen vara nödbedd!

GERHARD

Pristagare 1988

DAGKÖRET: 1) Trygve Engelbert.

NATTKÖRET: 1) Juha Karjalainen.

MAURITZ MINNE: 1) Anders Widerberg, 2) Ronnie Donvall, 3) Thomas Rönström, 4) Anders Aldén.

STARTPRISET: Anders Aldén.

HÖSTSEGLINGEN: Rolf Persson.

ONSDAGS-SEGLINGARNA:

1) Malte Jansson, 2) Anders Aldén, 3) Anders Widerberg.

Nya medlemmar

Stefan Cederlöf, Mikael Eriksson, Björn Fernberg,

Gert Gustavsson, Timo Kaipainen, Anders Mathiesen, Jan Reinestam.

Funktionärer i EBS 1989

STYRELSE: Ordf Gerhard Lindström, v ordf Bengt Niklasson, sekr Bernt Falkenberg, v sekr Staffan Sillén, kassör Jan-Olof Gustavsson, hamnkapt Bengt Eriksson, suppl Ronnie Donvall och Lars Forslund.

REVISORER: Bengt Boberg, Christer Foss. Suppl Jan Adler.

HAMNARBETSGRUPP: Juha Karjalainen, Mikael Snöfors, Arne Westerling, Leif Torpadie-Lindblom.

TÄVL.KOM.

SEGELBÅTAR:

Tävlingsledare Anders Aldén, bitr Malte Jansson och Christer Frank.

TÄVL.KOM.

MOTORBÅTAR:

Tävlingsledare Daniel Ekman, bitr Jan Adler och Ingemar Bergman.

UNGDOMSLEDARE:

Urban Alvring och Kjell Johansson.

FESTKOMMITTÉ:

Klubbmästare

Christer

Frank, adjungerade Helmi Frejman, Inga-Britt Aldén.

OMBUD SMBF: Ordinarie Staffan Sillén, Jan Adler, Ronnie Donvall. Suppleanter Ingrid Abrahamsson, Lars Westerling.

OMBUD STSF: Ordinarie Anders Aldén. Suppl Malte Jansson, Christer Frank.

REDAKTÖR, INFO: Staffan Sillén, adjungerad Lars Forsberg.

RADIOOMBUD: Daniel Ekman.

VALBEREDNING:

Sammankallande Thomas Rönström, övriga Lars Forslund, Malte Jansson.

Utmärkelser

FÖRTJÄNSTTECKEN utdelade vid årsmötet 1988 till Jan Bäckström och Rolf Persson.

HEDERSMEDLEM vald vid årsmötet 1988: Tage Hård.

Aktiviteter i EBS 1989

Torsdag	20 april	Värmöte
Lördag	29 april	1:a sjösättning
Söndag	30 april	2:a sjösättning
Lördag	6 maj	3:e sjösättning
Lördag	13 maj	Sista sjösättning
Lördag	13 maj	Vårfest
Onsdag	17 maj	Kvällssegl. Övr kvällssegl 24/5, 31/5, 7/6, 14/6
Torsdag	25 maj	Städning i hamnen
Lördag	10 juni	Navigation m motor
		Paketsegling, segl om Startpriset
		Jubileumssill
Onsdag	16 augusti	Kvällssegl. Övr 23/8, 30/8, 6/9 och 13/9
Fredag	18 augusti	Eskadersegling
	- 22 aug	Mälarstad
Torsdag	21 september	Höstmöte
Fredag	22 september	Navigation, natt
Lördag	23 september	MAURITZ MINNE
Söndag	24 september	Höstsegling
Onsdag	27 september	Framplockning
Lördag	7 oktober	1:a upptagning
Lördag	14 oktober	2:a upptagning
Lördag	21 oktober	3:e upptagning
Lördag	28 oktober	Sista upptagning
Lördag	4 november	Bom/bojupptagning
Torsdag	16 november	Årsmöte
Lördag	25 november	Årsfest
Lördag	9 december	Lucia-knyttis

TILL MINNE

Vår hedersmedlem och före detta kassör IVAR HOLMBERG har lämnat oss i Ekensbergs Båtsällskap. Ivar var under sina 32 medlemsår vår mesta funktionär. I hela 30 år höll han ordning på vår ekonomi, ett av klubbens tyngsta uppdrag.

Efter att bara ha varit medlem i ett år blev Ivar vald till kassör och den sysslan skötte han ända till 1988. För sina insatser i EBS premierades han år 1969 med sällskapets förtjänsttecken. År 1982 valdes Ivar till hedersmedlem.

Redan före medlemskapet i EBS började Ivars båtliv. Han hade en campingbåt och höll till i Dalbo Båtsällskap. Så småningom — i början av 60-talet — köpte han sin Oxelösund Cabin.

Ivar var mycket aktiv under större delen av sitt båtliv, både på tävlingsbanorna och i andra sammanhang. Om detta vittnar inte minst hans prissamling, som jag imponerad beskådade dagen efter hans bortgång.

Trots att det på senare år blev lite si och så med båtfarande så ville inte Ivar skiljas från sin båt. Han hade ju haft den sedan den var ny. Men även om han inte använde båten så ofta så deltog han ändå flitigt i klubbens aktiviteter och skötte sitt förtroendeuppdrag.

Saknaden efter Ivar är svår att beskriva, men minnet av en genuin EBS:are och ett gott föredöme kommer alltid att leva kvar i sällskapet.

En annan minnesvärd eldsjäl som gått bort är ANNA LARSSON. I augusti skulle Anna ha fyllt 98 år. När klubbens damsektion bildades 1952 var Anna en av de drivande krafterna och under många år framåt var hon mycket aktiv bland sällskapets damer.

Vad som utmärkte Anna Larsson var hennes entusiasm och goda humör. Allt gick att ordna, inga problem var olösliga bara den goda viljan fanns. Sådan var Annas filosofi och hon var därmed ett mycket gott föredöme för de yngre medlemmarna. Det var inte för inget som Anna Larsson blev kallad "EBS' Grand Old Lady".

Efter Annas bortgång har klubben blivit kontaktad av släktingar som skänkt åter alla de priser som Anna och hennes tidigare bortgångne make Artur Larsson erövrat. Jag vill i detta sammanhang rikta ett varmt tack till Inga-Britt och Karl-Eric Olsson för deras omtanke. För oss i EBS är denna gåva mycket värdefull, särskilt som flera fina vandringspriser ingår. Vår avsikt är nu att pryda klubbhuset med dessa trofeer från gångna tider.

GERHARD LINDSTRÖM

Avgifter i EBS 1989

	MEDLEM	EJ MEDL
INTRÄDESAVGIFT		
- ny medlem	500 kr	
- tidigare familje- eller juniormedlem som ej utnyttjar plats	0 kr	
NYTTJANDEAVGIFT		
- då tidigare familje- eller juniormedlem nyttjar brygg- och/eller uppläggningsplats	500 kr	
ÅRSAVGIFT		
- senior	100 kr	
- junior	25 kr	
- pensionär	50 kr	
HAMNAVGIFT		
- 2,0 metersplats	480 kr	700 kr
- utöver 2,0 - per dm	24 kr	35 kr
- jollar, ekor - per dm	19 kr	25 kr
UPPLÄGGNINGSAVGIFT		
- per kvadratmeter	34 kr	54 kr
ÖVRIGA AVGIFTER		
- extra av- eller påmastning, motorlyft	0 kr	30 kr
- ej upptagen boj/bom	300 kr	300 kr
- ej utfört arbetspass	300 kr	300 kr
- ej utfört vaktpass	300 kr	300 kr
Dessutom kallas till nytt vakt/arbetspass.		

Tack för fint foto

Förra våren, i samband med städning och undanplockning, kom klubbens

foto-proffs Janne Forsman och erbjöd sig att fotografera hamnen. Dessutom tog han en bild på en

stor skara EBS:are som samlades för att släcka törsten efter städningen.

Resultatet framgår av denna tidnings omslag (fast både vi och hamnen är vackrare i färg förstås).

Men inte nog med att det blev fina bilder. Janne dök också upp med ett förnämligt konstverk i form av ett jättestort färgfotomontage. Vilken överraskning och prydnad i klubbkåken! Och inte ville han ha betalt heller, utan skänkte de fina förstoringarna till klubben.

Å klubbens vägnar vill jag rikta ett varmt tack till Janne Forsman. Hans bild

på vår hamn är så fin att vi räknar med att göra vykort av den. Tänk vilken trevlig grej för alla EBS:are att kunna skicka vykort över EBS-hamnen med den egna båten och hela härligheten! Ännu en gång tack, Janne.

GERHARD

MÖRTEN — Medlemsblad för Ekensbergs Båtsällskap, grundat år 1924. Redaktör och informationsansvarig: Staffan Sillén. Adress: Box 44 052, 100 73 STOCKHOLM Hemmahamn: Mörtviken, Ekensberg. Tel 08-45 98 44.

VÅRFEST 13 MAJ!

Start cirka kl 16.00 på hamnplanen.

Vi serverar oss revbensspjäll med potatissallad, bröd, sallad och en halvflaska vin (eller läsk) och kaffe.

Priset är 65 kr för stora, 30 kr för barn 7-15 år, de yngsta fritt.

Anmälan senast den 8 maj till Helmi eller Christer på tel 710 25 27.

— för stora och små —

Het debatt om avgift och vakt

Debattlusta präglade årsmötet i början av november. Främst var det ett förslag om att hedersmedlemmar och pensionärer skulle avgiftsbefrias som föranledde många inlägg, men ett nytt vakt-system för 1989 vållade också debatt.

På vårmötet förra året väcktes frågan om hedersmedlemmars och pensionärs avgifter av "Danne" Ekman. Han tyckte att dessa medlemskategorier borde ha fria båtplatser.

Frågan bordlades, behandlades i styrelsen och togs nu upp på årsmötet där också styrelsen presenterade sitt förslag i frågan. Det gick ut på att medlemmarna av styrelsen och hamnarbetsgruppen — som nu har hel båtmanplats på land och i sjön — skulle avstå från sin avgiftsbefrielse. Istället skulle dessa funktionärer betala halv avgift, och därmed skulle man kunna bjuda hedersmedlemmarna på hälften av avgifterna. Det här var också ett sätt att undvika avgiftshöjning för övriga EBS-medlemmar.

Men styrelsens förslag möttes av opposition från flera håll. Juha Karjalainen i hamngruppen deklarerade att han inte ville avstå från sin hela båtmanplats och Billy Björkman befarade att det skulle bli svårt att rekrytera nya krafter till hamngruppen om inte jobbet innebar full avgiftsbefrielse. Christer Foss, Arne Westerling, Christer Frank och Lasse Forsberg tyckte också det var fel att styrelsens och hamngruppens medlemmar skulle avstå från sina fria båtplatser.

Efter diverse turer med olika förslag beslöt mötet att åter hänskjuta frågan till styrelsen. En utredning skall göras av vad det kostar att bjuda hedersmedlemmar respektive pensionärer på avgifterna. Nu kommer ett nytt för-

slag med olika avgiftsalternativ och effekter på klubbens budget att presenteras på vårmötet.

NATTVAKTEN

Ett kärt ämne för sällskapets medlemsmöten är vaktsystemet. Den här gången var det

Petter Ljunggren som ifrågasatte om inte antalet vaktnätter kunde minskas från tre till en per säsong.

Vaktchefen Lasse Forslund föredrog styrelsens förslag till ny vaktordning, som innebar en kompromiss mellan nuvarande vaktgång och Petters förslag.

Styrelsens förslag, som innebar en minskning av det totala antalet vaktnätter från 141 till 94, antogs av årsmötet. Det betyder att under 1989 går varje medlem med båt i hamnen två vaktnätter.

Vaktchefen kommer att pricka in särskilt viktiga nätter som t ex Valborg då det är absolut nödvändigt med vaktgång. I övrigt läggs vakterna så att eventuella tjuvar aldrig med säkerhet skall kunna veta huruvida vakten finns på plats eller inte. Tiderna för vaktgång är också oförändrade (tiderna meddelas vakternas personligen).

Gerhard Lindström framhöll att det står varje vaktpar fritt att dela på bördan. Man kan t ex välja att gå vakt tillsammans med hustru/sambo/kompis. Därmed skulle man komma undan med ett enda vaktpass på säsongen, förutsatt att bägge i det schemalagda vaktparet väljer den lösningen. Däremot är det av säkerhetsskäl inte tillåtet att gå nattvakt ensam.

Mötesbeslut i korthet

ARVODENA till funktionärer i EBS skall vara oförändrade. Arvodena uppgår till totalt 775 kr och varierar mellan 25 och 100 kr per funktionär. Ordf Gerhard meddelade för övrigt årsmötet att arvodena för 1988 hade skänkts till ungdomssektionen.

TÄVLINGAR blir det förstås också i år. Årsmötet beslöt att samarbetet om tävlingar med Gröndals BK skall fortsätta.

Småbåtsägare fick besked

Har en småbåtsägare rätt att använda slipen vid upptagning av sin båt? Det var en av flera frågor som Gunnel Hassbring riktat skriftligen till styrelsen och årsmötet. Svaret blev ett otvetydigt ja.

Bakgrunden till Gunnels fråga var att hon hade blivit nekad att ta upp sin båt med hjälp av slipen i höstas. "Den var bara till för de stora båtarna", hade det sagts henne.

Men det är alltså fel. Småbåtsägarna har samma rätt som andra medlemmar att ta upp sina båtar på slipen — under två förutsättningar. Den första är att upptagningen sker på någon av de ordinarie upptagningsdagarna, den andra att upptagningen har anmälts i förväg till den ansvarige i hamngruppen. Ägare av småbåtar kan också, precis som alla andra, få hjälp med rengöring med högtrycksprutan i samband med upptagningen. Vid upptagning på slipen under ordinarie upptagningsdag behöver småbåtsägare bara delta i upptagning av den egna båten.

En annan fråga från Gunnel Hassbring gällde varför småbåtsägarna skall behöva hålla med egna bojar, medan de större båtarna har bojar som tillhandahålls av klubben. Svaret är att de klubbägda bojarna inköptes i samband med en ombyggnad av hamnen år 1980. Av säkerhetsskäl tvingades man då skaffa nya bojar, kättingar och stenar till de större båtarna. Efter detta inköp togs särskilda avgifter ut av användarna. Bojarna är således betalda av "storbåtsägarna".

En tredje fråga från Gunnel gällde utläggningen av vaktpass. Hon hade konstaterat att sju båtägare är befriade från vaktgång och undrade över anledningen till denna befrielse. Svaret är att dessa medlemmar är befriade från vakthållning av ålders- och hälsoskäl.

I anslutning till att ordförande Gerhard gav Gunnel svar på hennes frågor tackade han för Gunnels intresse och engagemang. Frågorna gav anledning att informera om sådant som kanske också andra medlemmar undrat över.

Pärla eller vrak avgör "Niklas"

Bengt Niklasson kan numera sätta titeln "auktoriserad besiktningsman" på visitkortet. Han är nämligen den som alla EBS:are med äldre båtar skall vända sig till för att få båten säkerhetsbesiktad. Den för året nya besiktningen är helt frivillig, men samtidigt ett villkor för att få båten försäkrad i Svenska Sjö om den är mer än 25 år gammal.

Hör av er till mig så snart som möjligt, ni som vill ha era båtar besiktade i vår. Den maningen riktar "Niklas" till alla intresserade för att inte få en massa besiktnings utföra i samband med den egna vårrusten. En tidig anmälan gör att "Niklas" kan sprida jobbet.

Det ligger naturligtvis i försäkringsbolagens intresse att båtar säkerhetsbesiktas, men samtidigt innebär kontrollen en avsevärd fördel för båtägaren. Förutom att det protokoll som upprättas kan användas som argument vid en försäljning, så får ju båtägaren svart på vitt på vad som måste fixas för att han/hon och familjen skall kunna båtsemestra utan att oroa sig av båtens duglighet. Dessutom har båtägaren redaransvar, vilket innebär att han eller hon är skyldig att hålla båten i driftsäkert skick. I annat fall kan det bli fråga om miljonskadestånd om en olycka vållas och orsakar skador hos andra sjöfarare.

— Besiktningen tar ett par timmar, beroende på båtstorlek, berättar Bengt Niklasson. Huvudsyftet, säger han, är att ge hjälp och råd till båtägare som inte själva är så hemma på säkerhetsdetaljer i en båt.

— Det är förstås de verkligt grava felen man vill komma åt, och den viktigaste kontrollen som görs gäller brandrisken. När besiktningen är utförd så får båtägaren en kopia av protokollet och en annan kopia sänds till SBU, Svenska Båttunionen. Sedan är det upp till båtägaren om han eller hon vill åtgärda felen, säger "Niklas".

Försäkringsbolaget Svenska Sjö har inga krav på resultatet av säkerhetsbesiktningen. Man nöjer sig med att konstatera att den är utförd för att båten skall få försäkras i bolaget. Kostnaden är 50 kr och det inkluderar 10 kr till själva protokollet. Efter 3 år är det sedan dags att göra en ny besiktning.

Ännu är det alltså fråga om mycket liberala regler, men att det här bara är första steget mot en obligatorisk säker-

hetsbesiktning är nog inte alltför illa gissat.

En anmärkning ges med en etta eller en tvåa. Ettan betyder "bör åtgärdas" och tvåan betyder "säkerhetsrisk, måste åtgärdas". En nolla betyder att den detaljen inte varit tillgänglig för kontroll.

Med tanke på besiktningens omfattning är de 50 kr det kostar en struntsumma. Förutom protokollet får båtägaren en dekal med texten "säkerhetsbesiktigad" att fästa på båten.

Bengt Niklasson är alltså utbildad besiktningsman och hittills den enda i EBS. Om du vill ha en besiktning utförd så är det alltså att ta kontakt honom. Det spelar ingen roll om båten ligger på land eller vid bryggan, men hör av dig snarast!

VARVET RUNT

En kraftigt ökad elförbrukning har orsakat sällskapet betydligt högre elkostnader — en ökning från 8 000 till 16 000 kronor förra året.

De ökade elkostnaderna framgår av utgiftssidan i vår årsredovisning för räkenskapsåret 1987-88. Orsaken är förstås det utbyggda elnätet, med ökat antal ljuspunkter och eluttag samt elvärme i klubbhus och verkstad.

Ett par andra stora utgiftsposter förra året var ny boj-kättning för 4 500 kr och åtta st klubbflaggor till flaggstängen på bryggan. Flaggor-na kostade 3 500 kronor.

På inkomstsidan var inträdesavgifterna en ovanligt stor post, 4 500 kr. Det beror på att ett jämförelsevis stort antal nya medlemmar invaldes. I övrigt var inkomsterna från hamn- och uppläggningsavgifter ungefär i samma storleksordning som tidigare.

I balansräkningen (våra tillgångar och skulder) står banktillgodohavanden upptagna till 113 000 kr. Det betyder nu inte att klubben är rik och ruvar på en massa pengar. Pengarna på bankkontot består nämligen av förbetalda uppläggningsavgifter, dvs pengar som skall ut som amortering på banklån och som betalning för reparationer, investeringar samt obetalda fakturor. Dessutom ingår fonderade pengar inför den kommande avgiftshöjningen år 1991.

AVGIFTERNA till Stockholms Stad ökar med totalt 4 000 kronor under 1989. Årsmötet beslutade att betala de höjda kostnaderna inom ramen för nuvarande hamn- och varvsavgifter. Ändå kommer en avgiftshöjning för de båtägande medlemmarna 1989, om än mycket måttlig.

EBS 65 ÅR EBS 65 ÅR EBS 65 ÅR EBS 65 ÅR EBS 65 ÅR

FOTO: JAN FORSMAN

Historiskt kring Mörtviken

Hela 65 år blir Ekensbergs Båtsällskap i år, och därmed är nu klubben så gammal att det inte längre finns några medlemmar med från starten. Sven Almgren som avled för ett par år sedan blev den siste EBS-pionjären. Sven hade haft nöjet att se Mörtvikens omgivning förändras och klubben växa till sig. För oss som inte gjort det ges här några historiska glimtar från Mörtviken och dess grannskap.

Båtliv i "Mörtis" under fyra kungar

Det började faktiskt redan på kung Oscar II:s tid när en och annan började skaffa sig fritidsbåt. Mörtviken blev då hamn för folk som hade Mäläröarna som utflyktsmål. Båtarna var väl inte mycket att skryta med kring sekel-

skiftet — mest bestod fritidsflottan av gamla utrangeade livbåtar, en eller annan gaffelriggad segelbåt och någon segelkanot. Förtöjde gjorde man vid en klappbrygga, men i övrigt fanns inget ordnat för fritidsbåtarna i

Mörtviken.

Om det här har framlidne Mauritz Gustafsson berättat. Mauritz var från starten av EBS år 1924 och många, många år framåt en förgrundsfigur och drivande kraft i sällskapet (därav seglingstävlingen "Mauritz Minne").

Fram till 20-talet var det alltså inte särskilt mycket ordning och reda på båtlivet i Mörtviken, men efter kriget blev det fart på försäljningen av båtmotorer och nu började alltför luffa omkring mellan Mäläröarna. Det växande antalet båtägare ställde krav på någon form av organisation, och år 1919 bad ett par av båtägarna Transportbolaget (som ägde Ekensbergs varv) att få anlägga en riktig båtbygga.

Direktör Appelqvist på Transportbolaget gav sitt medgivande och lät också de båtägande varvsarbetarna hämta virke gratis på varvet. Efter åtskilliga kvällars arbe-

te hade man byggt en 30 meter lång brygga för småbåtar i Mörtviken.

Några år senare, på våren 1924, började båtägarna diskutera att organisera sig i en förening. På sommaren det året bildades en interimsstyrelse med Ekensbergs varvsingenjör Pontus Liedgren i spetsen för några båtägande varvsjobbare. Denna interimsstyrelse träffade också en överenskommelse med Ekensbergs varv om att hyra båtplatser för 75 kr per år.

Därpå kallades de övriga båtägarna till ett möte där man fattade det formella beslutet att bilda Ekensberg Båtsällskap. Detta möte hölls den 7 juli år 1924.

Redan ett år senare hade den nybildade föreningen 37 medlemmar, och drygt 10 år senare — år 1938 — var EBS en så pass stabil organisation att man kunde satsa på ett litet klubbhus. Den kåken har sedan fått ge tak åt EBS:are i 50 år.

EBS 65 ÅR EBS 65 ÅR EBS 65 ÅR EBS 65 ÅR EBS 65 ÅR

"Hempas" på Rotholmen en skärkarl mitt i stan

**Äldre EBS:are som ord-
förande Gerhard känner
Rotholmen som "Hem-
pas holme", barndomens
ö där Helmer och Märta
Gustafsson härskade
några tiotal år. För på
Rotholmen har funnits
både boningshus och
båtbyggeri.**

— Som barn på 30-talet hälsade jag ofta på hemma hos Helmer och Märta på Rotholmen, berättar Gerhard. Dom bodde i ett rum och kök med glasveranda och Helmer hade både verkstad och egen slip på den lilla ön.

— Helmer brukade bygga en båt om året och så åtog han sig lite reparationsjobb — det kunde man försörja sig på. Bland annat byggdes den första folkbåten med masten på däck ute på "Hempas holme".

— Men visst måste det ha varit kämpigt många gånger, säger Gerhard. Virke fick ju Helmer släpa ut till Rotholmen och också för Märta var det ett hårt liv. När hon skulle iväg och handla måste hon t ex ro eller ta sig över isen. Ibland var isen så svag att hon måste skjuta en iseka framför sig, alltså en båt på medar som hon kunde hoppa i när isen brast.

ISOLERADE

Den 11 maj 1946, när Helmer och Märta bott på Rotholmen i 14 år, blev dom välbekanta för stadsborna genom en stor artikel i Stockholms-Tidningen. I artikeln berättades om Helmer som en storstadens skärkarl, om det isolerade livet med karbidljus under kriget och bristen på de flesta bekvämligheter.

— Vad ska en inne i stan

och göra? frågade sig Helmer Gustafsson i artikeln. Och han fortsatte:

— En gång var jag inte inne i stan på ett helt år. Och när hustrun lurade med mig på bio här om året så fick vi ihop det till att det var hela tolv år sedan jag var på bio sist. Så inte är en nöjeslysten åt det hållet, konstaterade Helmer eftertänksamt.

HUSET BRANN

I dag återstår ingenting av Helmer och Märta Gustafssons lilla paradis. Efter ett 30-tal år lämnade dom sin kära holme och boningshuset hyrdes ut som sommarstuga. Men det blev kortvarigt, för en vinter på 60-talet blev huset nedbränt. Spåren efter bryggan och slipen och Helmers verkstad är det enda som minner om att Rotholmen under lång tid var bebodd.

Men det Helmer sa i slutet av artikeln i Stockholms-Tidningen, det instämmer vi i ännu i dag:

— Att se en sommarkväll när alla småbåtarna smiter förbi här på söndagarna, det är — ja, för mig är det ett slags musik!

RÄVUDDEN

Annars var väl inte omgivningarna kring Mörtviken-Lindholmen-Rotholmen särskilt vackra. En hel del industrier låg ju på stränderna och det är först på senare år som grönskan har tagit över. Rävudden, mellan Mörtviken och Vinterviken, var t ex långt ifrån det trevliga utflyktsmål den är i dag. Här fanns på 30- och 40-talen en filmtvätt som drevs av en smålänning. En filmtvätt?

— Ja, förklarar ciceronen Gerhard, på den tiden tvätta-

des film som hade använts och så kunde man använda samma film igen. Film var nämligen dyrt, så det lönade sig att återanvända.

Filmtvätten på Rävudden var belägen i en byggnad intill bergväggen, ungefär där det nu finns en eldplats. Det lilla företagets historia slutade i en tragedi när byggnaden brann ner i slutet av 40-talet. Både ägaren och hans lille son blev innebrända.

VINTERVIKEN

Till friluftsområde förvandlas också vår grannvik Vinterviken. Här pågick en stor och internationellt känd industriell verksamhet från senare delen av 1800-talet till år 1921. Det var Alfred Nobel som efter att ha köpt området runt Vinterviken år 1865 flyttade ut sin sprängämnestillverkning från Heleneborg vid Pålundet. I fabriken runt Vinterviken kom flera svåra olyckor att inträffa. Vid åtminstone ett par tillfällen krävdes ett tiotal dödsoffer och många skadades.

Från 1922 blev Vinterviken bara lagringsplats och utskeppningshamn för sprängmedel, efter att tillverkningen succesivt hade flyttats till Gytterp.

Trots att tillverkningen av sprängämne utlokaliserats var det ändå liv och rörelse i viken. Förutom "Nitro" låg lotsverkets båt för utprickning i Mälaren vid kaj i Vinterviken och på 40-talet etablerade Nitro Nobel ett forskningslaboratorium på området. I dag minner bara bergummen på vikens södra strand och några skjul och en förfallen fabriksbyggnad om tider som varit.

Föreningar tar över Lindholmen?

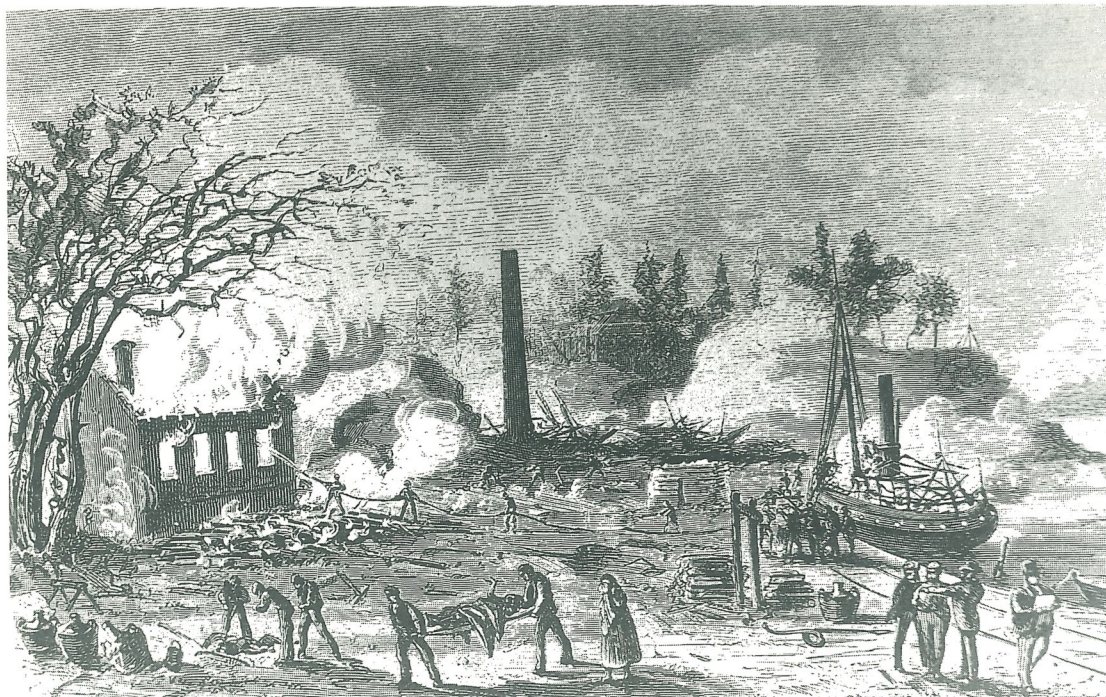
Elva föreningar har deltagit i diskussionerna om framtida verksamhet på våra närmaste öar, Lindholmen och Rotholmen. Fritidsförvaltningen i Hägersten har gjort en formell intresseanmälan hos fastighetskontoret för de bägge öarna.

I en skrivelse till fastighetskontoret i november redovisade Hägerstens fritidsnämnd de olika idér som har framkommit i diskussionerna. Här är några av förslagen:

- Dagläger för barn och ungdomar i Hägerstensområdets skolor och fritidshem.
- Cafésvering.
- Plats för friluftskurser.
- Sommarö för rörelsehindrade.
- Konferensgård för personal i skola och barnomsorg.
- Vindkraftverk (!).

Någon form av förbindelse med öarna har nämnts för att göra dem mer tillgängliga. En gångbro har diskuterats, en släpflotte är en annan tanke. Några ekonomiska uppgörelser har ännu inte föreslagits när detta skrives, men Hägerstens fritidsnämnd förutsätter att skattepengar måste till, förutom vad föreningarna själva kan bidra med. Bl a blir arrendets storlek en fråga för förhandlingar med fastighetskontoret.

Det är alltså ännu oklart om hur våra grannöar skall utnyttjas i framtiden, men livat verkar det kunna bli där ute om alla idér sätts i verket.

På Lindholmen härskade svearna

Vasaholmen, Sveaholmen... det är nog inte många numera som känner till dessa gamla stolta namn på vår närmaste ö, Lindholmen. Belägen som den är på bekvämt avstånd från stan har stadsbor i alla tider sökt sig till Lindholmen för svalka, vila och festligheter.

Också kungligt folk som Gustav III har gjort Lindholmen den äran.

Under åtskilliga årtionden på 1800-talet var Lindholmen sommarviste för den stolta Svea Orden, som hade stiftats år 1793. Denna ordens sommarhögtid inträffade årligen den 20 juli och firades regelmässigt med båtutflykt till Lindholmen. Ordensbröderna var livade herrar som brände av fyrverkerier och levde loppan till den grad att stora folkmassor samlades på stränderna för att beskåda spektaklet. Det myntades till och om ett särskilt uttryck som beteckning på folk som på detta hämningslösa sätt hyllade sommaren: "leva svear".

VASAHOLMEN

Från början (?) hette den lilla

ön Vasaholmen och lydde under Hägerstens säteri, men i och med att ön övertogs på ett 50-årigt arrendekontrakt av Svea Orden år 1836 så ändrades också namnet till Sveaholmen.

I tidskriften "Hägerstensbygden" nr 2/1970 berättar Nils Dahlborg om hur han i augusti 1961 gav sig ut på en upptäcktsfärd till denna Svea Ordens gamla sommarö.

EBS 65 ÅR

Dahlborg hittade bl a en vindflöjel i form av en liten järnflagga med ordenssällskapets vita och röda emblem. Av årtalet att döma hade vindflöjeln satts upp på platsen 90 år tidigare, den 10 augusti 1871. En dekorerad kopparplåt med årtalet 1777 erinrade om att detta år besöktes ön av Gustav III.

I slutet av 1800-talet tänkte ordensbröderna köpa ön, och det fanns också långtgående planer på att bygga en stor samlingslokal och en vaktmästarbostad. Enligt en utredning skulle alltihop kosta

Flera svåra olyckor vid Vinterviken i slutet av 1800-talet gjorde tillverkningen av sprängämnen uppmärksam i dåtidens tidningar. Dödsoffren räknades i tiotal. Här beskrivs en av sprängolyckorna av en tidningstecknare.

drygt 2 629 riksdaler och svearna gjorde flera insamlingsförsök som dock misslyckades. I slutet av 1800-talet lämnade så svearna Lindholmen och år 1912 fann detta ordenssällskap en ny sommarö i Gränö skärgård utanför Smådalarö. Svea Orden avlöstes på Lindholmen av den välbärgade urmakaren Linderöth, och därmed fick också ön sitt nuvarande namn. Gubben Linderöth gav nämligen ön namn efter det första ledet i det egna efternamnet, "Lind". Ön strax intill — Rotholmen — fick namn efter det andra ledet i urmakarens efternamn. Men gubben var finurligare än så. På fullt allvar planerade han att göra en utfyllnad mellan Lindholmen och Rotholmen. Denna nya konstgjorda ö tänkte han kalla E-holmen, och därmed skulle Lind-e-roths privata lilla skärgård vara komplett.

Nu blev det aldrig av, men ännu i dag är våra ö-grannar förknippade med den excentrisk urmakaren.

VARVET RUNT

ELKABLAR får absolut inte sitta kvar i elskåpen när användaren lämnat hamnplanen. Åtskilliga gånger har det hänt att kablar legat fast frusna på marken med stickpropparna inkopplade. Följden för lekande barn, en snöskottare eller en gnagande hund är lätt att föreställa sig. De strömförande kablar kan innebära livsfara på hamnområdet. Vad som gäller är att kablar inte ska ligga på marken utan vara upphängda — och stickpropparna skall alltså vara utdragna när kablar inte används.

forts fr sid 9

Varför det heter Vinterviken? Jo, namnet verkar komma från den tid då resenärer och gods ofta transporterades på isarna. Vinterviken utgjorde då infarten till Stockholm när man kom från det inre av Mälaren. Via Vinterviken och sjön Trekantens is gick sedan färden in mot Hornstull.

När Gerhard berättar om forna tiders Ekensberg handlar det samtidigt om hur klubben och dess omgivning har förändrats från 30-talet och framåt. Mycket var nog "bättre förr" och idylliskt och vackert var det t ex ute hos Helmer och Märta på Rotholmen, men från dessa gamla tider finns också minnen som väcker avsmak:

— Det var äckligt när man skulle bada. I Gröndal rådde totalt badförbud p g a att vattnet var så dåligt, berättar Gerhard. Istället fick vi bada vid Vintervikens berghällar mot Örsberg.

— Där fanns ett badhus på klipporna och badtillåtet var det. Ändå gällde det att se upp när skitkorvarna kom flytande från avloppet som spolades ut orenat från Örsberg.

Nej, allt var inte bättre förr.

Eskadersegelare med kaffe och tillbehör.

Eskadersegelare njöt — och skottade mygg

Årets eskadersegling går till "Mälarstad" den 18-22 augusti (vad "Mälarstad" är vet bara deltagarna). Som vanligt gäller att den som vill delta hör av sig till Bengt Niklasson. Förra året gick färden utomlands och en av deltagarna eskaderseglade t o m med färja (delvis). Mörtens utsände T Rönström, som här berättar om denna gubbarnas högtidsvecka.

"Vi for från EBS den regniga fredagen den 19 augusti. Det var Ordföranden och jag i min båt — bunkrad för en månadsfärd på en vecka. Åland, och närmare bestämt Seglinge, var mål och vändpunkt. De andra båtarna — Niklassons och Bobergs — skulle ansluta vid Söderarm och Per Olssons båt skulle vi sikta någonstans på Åland.

Efter att ha tillbringat natten i Lådna-viken med furstlig förplägnad gav vi oss vid middagstid på lördagen av mot Söderarm. Solen sken vackert i Husaröleden, men när vi passerade Blidölandet kom dimman. Med navigatorns hjälp letade vi oss söder om Gösta Bohmans ö mot

samlingsplatsen. Den sista halvtimmen gick vi för motor i 10-meterstjocka, men välbehållna nådde vi Inre Hamnskär där småningom också skeppare Niklasson med besättningsman Larsson dök upp. Dimman lättade, varpå myggen anföll med full kraft.

Söndagen inleddes med strålade väder, och från öns topp kunde vi snart se Boberg med kocken Frank komma inseglande mot vår skyddade vik. Den kvällen samlades vi till planläggning för överfarten till Åland. Och myggen tog för sig.

Måndag morgon. Lite morgondis, hög luftfuktighet. Men så bryter solen fram. Efter att ha skottat myggliken överbord ger vi oss av genom sundet vid Yttre Hamnskär och Styrjans hamn. Strax är vi ute på fritt vatten med kurs 69 grader mot Rödhamn. Niklasson försvinner efterhand norr om oss i soldiset. Han ska till Mariehamn för att hämta upp sammanträdesbyråkraten Forslund. Han föredrog nämligen att förflytta sig över Ålands hav med färja.

Vi andra går mot Degerby där vi tror att Per Olsson har

beställt bastu. Ingen Per är där, men bastu blir det ändå och därefter middag i Bobergs sittbrunn. Vi njuter Ordförandesambons läckerheter mixade med kockspecialiteter.

Tisdag. Disigt, fuktigt — men ändå hoppfullt. Vi ger oss av mot Seglinge och får framemot middagen regn och dimma. Sikten bara ett par hundra meter. Inte ett segel har vi sett på hela dagen.

Vi missar infarten till leden som ska föra oss till Seglinge, men hittar ändå rätt så småningom och efter 5-6 timmars segling är vi framme i den fina hamnen. Niklasson finns redan på plats. Nu med full — dvs hel — besättning. Strax är Per Olsson med kompis i antågande och så är vi då fulltaliga.

Det regnar den natten och åskar framåt morgonen, men vid tolvtiden blir det plötsligt nästan klart och i frisk vind seglar vi söderut. Förbi Sotunga och kurs mot Embar-

sundet, där vi söker natthamn inte långt från den vajerdragna färjan vid Embarsund. Här är lä och skönt och efter bara tio minuter badar samtliga besättningar — en häftig syn för gudinnor när alla på en gång försöker ta sig upp ur det tämligen kalla vattnet på de långgrundade — och hala — klipphöllarna.

Denna onsdagskväll blir höjdpunkten. Kaffet och konjakten intas på klipporna ovanför båtarna i angenäm stämning och väderlek. Några gör natten extra lång och Ordföranden kinkar inför morgonvällingen dagen därpå.

Så är det torsdag och vi är åter på väg. Efter pilsnerbunkring i Degerby passerar vi Rödhamn på väg mot Söderarm i strålade väder. Vid 19-tiden passerar vi Styrjans hamn och en timma senare har vi lagt oss för natten strax norr om Tomaskobb. Det är mörkt och det är myggigt. Något-så-alldeles-inihelvete myggigt! Varför dessa myggens säsongsmässiga ovanor bara i Söderarm???

Fredagsmorgonen är ljuvlig. I stiltje tuffar vi iväg och släpper av Ordföranden i Kapellsöskär. Via Norrpadas njutbara omgivning tar vi oss under Niklassons ledning till den fantastiska hamnen på Kalholmen. Vilken dag vi haft! Och sämre är inte natten, med milsvid sikt över månskensbeslysta, glittrande fjärdar.

Sista dagen är målet EBS-bryggan. Över Kanholmsfjärden tycks Stockholms samtliga seglare vara på väg i motsatt riktning. På vägen in mot Strömme kanal är det ibland bara några meter mellan båtarna. En och annan glömmar att högerlut är döderlut, men Forslunds vrål får dem att komma ihåg.

Lördagen lider mot sitt slut med broöppning, sluss och hemmahamn. Sådan är den inte alltför spännande avslutningen på en mycket fin seglingsvecka i goda vänners lag.

THOMAS RÖNSTRÖM

MÖRTENS KORSORD

Här intill hittar du "Mörttenkrysset", ett korsord som är konstruerat av ingen mindre än vår klubbmästare Christer Frank. Om du lyckas lösa korsordet så har du chans att vinna en penninglott. Priserna består nämligen av fem st penninglotter till de fem först öppnade rätta lösningarna. Prisutdelning blir det i samband med den traditionella vårfesten på hamnplanen den 13 maj.

Lämna alltså din lösning till Christer. Antingen träffar du honom på hamnplanen i samband med vårrustningen, eller så skickar du din lösning med posten till Christer Frank, Ekholmsvägen 209, 127 47 SKÄRHOLMEN. Märk kuvertet "Mörttenkrysset".

Se sidan 12!

Huka er gubbar! — Trygve ny tävlingskomet

Trygve Engelbert är ganska nybliven medlem i EBS. Och att tävla i navigation har han aldrig haft en tanke på, inte förrän förra sommaren då han efter lock och pock ställde upp med sin nyinköpta diesel-snipa i både dag- och mörkertävling. Resultat? Jo, Trygve blev klubbmästare i dagköret!

Gammgubbarna får nog se upp i fortsättningen. Här berättar Trygve om sin debut i mörkertävling.

Vid halv nio en septemberväll tuffade Trygve och medhjälparen Mats till startpositionen syd Lambarön vid Hässelby. Tävlingen arrangerades ihop med Gröndals BK, och så här gick det:

”Vi kommer upp till den lysboj som vi valt som utgångsläge för vår start. Det har alla andra också gjort. Så långt är alltså strategin riktig. Hasse startar fem minuter före, i fem knop. Det visar sig vara till stor hjälp.

Vi startar kl 20.35 och skär den angivna startlinjen något tidigt. Då vi tar ut kursen nordväst över Lambarfjärden stämmer inte kompasskursen med det vi med vår intuition

tror är rätt kurs. Matts har mycket god kännedom om farvattnen kring Hässelby så jag liter helt på honom. Vi ser snart Hasse framför oss och sluter oss till att vi ska gå 10 grader nord den beräknade kursen. Första kontrollen ligger där kraftledningen skär fastlandet. Hasse lyser med sin lampa efter kontrollen, vilket blir till nytta för oss.

Nästa kurs bär nordvärt mot Hässelby holme. Kompassen visar cirka 10 grader från planerad kurs, men vi följer land så det är egentligen inget problem. Vi rundar Hässelby holme och tuffar vidare mot nästa kontroll. Jon-

ny K fräser förbi oss samtidigt som vi passerar Hasse. **DÅ LYFTER MATS BORT EN FICKLAMPAN FRÅN NAVIGATIONSBRDET** och simsalabim vrider sig kompassnålen 10 grader!!

VILKEN TAVLA! Nåväl vi gör ett uppehåll vid en brygga någonstans, Gud vet var. Där blir det pilsner och varm korv och så trevligt att vi blir sena i förberedelserna för omstart. Plötsligt upptäcker vi att vi ligger 4 minuter efter ”rätt” tid.

Nu blir det full fart framåt (d v s 7,2 knop!). Vi ser en kontrollant i mörkret (Danne E) och — jä-ar — nu är vi 3 minuter sena. Men vi kör in bra med tid fram till den sista kontrollen och går i mål på beräknad idealtid.

Ja, ungefär så gick den alltså till, debuten i mörkertävling. Vi kom överraskande på sjätte plats i resultatlistan och var nöjda. Trots missen med

omstarten tyckte vi det gick bra. Och jättetabben med ficklampan som störde kompassen funderade vi på i efterhand. **HUR KUNDE VI!!** Tänk om vi inte hade gjort den tabben...

Vi lärde oss mycket. Navigation i mörker är något helt annat än på dagen. Perspektivet förändras och naturliga landmärken som man ser när solen är uppe försvinner i mörkret och ersätts av andra. Vi lärde oss att bra förarbete och planering är helt avgörande.

Till dom som överväger att ställa upp i tävlingarna i sommar kan vi bara säga: Gör det! Ni får roligt, vi lovar!

Och tack tävlingskommittén. Det här var ett roligt sätt att lära sig mer om navigation och sjöliv”.

TRYGVE ENGELBERT

Tävlingar den 10 juni

Årets tävlingar skall förhoppningsvis omges med lite extra festivitas eftersom sällskapet 65-årsjubilerar. Den 10 juni infaller säsongens stora tävlings-, fest- och jubileumsdag. Då körs motorbåtarnas dagtävling och samma helg gör seglarna upp om startpriset och paketseglingen. EBS-Aktuellt och anslagstavlan på klubbhuset kommer att ge närmare besked om tid och plats för arrangemangen.

Framåt kvällen den 10 juni vidtar diverse festligheter med bl a en sup bestående av jubileumssill med tillbehör. Gröndals BK kommer att delta i såväl motorbåttävlingen

som i kvällens fest och Danne Ekman som har satt igång samarbetet hoppas att också seglarna i EBS respektive GBK kan samarbeta om sommarens tävlingar.

Av årsprogrammet framgår att det som vanligt blir tävlingsseglingar på onsdagkvällarna med början den 17 maj. Seglarnas paradtävling ”Mauritz Minne” seglas i år den 23 september och dagen därpå arrangeras höstseglingen. Dessutom kan förstås seglare med motor delta i nattävlingen fredag den 22 september — ”navigation med motor” heter det ju i inbjudan.

En hamnkapten som är ganska nöjd och tycker det mesta är frid och fröjd... Kan det verkligen vara möjligt? Jodå, "Benke" tycker att vi i stort sett sköter oss bra när han blickar tillbaka på förra säsongen:

"Det känns ganska angenämt att göra en tillbakablick på säsongen 1988. Särskilt som allt är ganska lugnt i klubben när detta skrives. Det är bara den envetna kampen med att få igång traktorn till snöröjningen som bekymrar, men också det brukar fixa sig med hjälp av våra "meckar" i hamngruppen eller någon glad amatör.

Sjösättning och upptagning har gått bra. Någon tycker kanske att det går alltför långsamt ibland, men för min del spelar det inte någon större roll. Huvudsaken är att det inte händer några olyckor.

Vid sjösättning och upptagning är det ganska vanligt att båtägare har speciella önskemål om vilken dag båten skall i eller upp. I görligaste mån försöker jag tillgodose önskemålen, men kom ihåg att höra av er till mig så tidigt som möjligt. Vänta inte tills sjösättnings- eller upptagningslistan är uppsatt på anslagstavlan, för då måste jag göra om den. Speciellt vid upptagning blir det besvär-

Hamnkapten ger betyget godkänt

ligt. Då måste inte bara upptagningslistan utan också planeringen av upptagningsområdet göras om. Bäst är förstås om ni håller er till de anvisade dagarna...

HERRELÖSA JOLLAR?

I somras påpekade en av jolleägarna att det i jollegaraget ligger jollar som tycks vara upplagda för gott eller på långtidsförvaring. Och jag är böjd att hålla med honom. Om man bortser från ungdomssektionen, som sköter sina jollar alldeles utmärkt, så finns det faktiskt några jollar som man undrar över om de har några ägare. Kommande säsong skall jag försöka inventera jollebeståndet och se till så jollarna blir märkta med ägarbete. Kanske blir det någon jolle över att ordna lotteri på...

SMÅBÅTARNA

Småbåtsägarna kan ha intresse av följande: Någon ramp för sjösättning av jollar och småbåtar har inte blivit av som utlovats. Men det ska bli, och rampen kommer troligtvis att placeras i anslutning till slipbryggan.

Sjögräset på bryggornas insida är också ett problem som ska lösas. Enda sättet tycks vara att man trasar sönder rotsystemet i botten. I vår skall det jobbet komma igång.

Bojkättingarna är utbytta från kajplats 1 och hela vägen ner till bomplatserna. Stora delar av den kätting som bytts ut är fullt acceptabel och kan användas till mindre båtar. Småbåtsägare som behöver kätting kan ta för sig av den utbytta kättingen som ligger utanför förrådsboden, åtminstone fram till vårstädningen.

Sedan böterna för icke upptagen boj eller bom höjdes så tar nu alla upp sina bojar och bommar inom föreskriven tid. En stadig inkomstkälla för klubben och för hamngruppen är därmed borta. Däremot förtjänar det att påpekas att båtägare måste vara aktsamma om bojarna. Om klubbens bojar kommer bort eller förstörs så skall dom ersättas — och vi godtar inte något annat än likvärdigt och felfritt! Den som kommer med en sprucken boj och påstår att den spruckit av sig självt får räkna med att mötas av en viss skepsis...

ARBETSPLIKTEN

Arbetsplikten har vi nu bra kontroll över. Den ligger f n på ett minimum av 5 timmar/år (framplockning och städning). Den som har skäl att

utebli måste höra av sig till någon av de ansvariga, annars är det risk att den som inte ställer upp får betala böter. Oavsett om man gjort extrajobb så måste man delta i den obligatoriska framplockningen och städningen.

Extratimmarna bokförs på varje medlem och i längden jämnar det ut sig och blir en rättvis fördelning av den gemensamma arbetsbördan.

I en sådan här tillbakablick finns naturligtvis också annat att redovisa. Ett gott exempel är jobbet med likboden, och också i övrigt är det många medlemmar som gör insatser i det tysta. Egentligen är det ganska lätt att vara hamnkaptens i den här klubben, med så många som strävar åt samma håll. Ni ska alla ha tack!

BENGT ERIKSSON

Hyresgäster betalar ny båt i EBS-Ung

Inte bara ungdomssektionen utan också dess medlemmar har nu vuxit till sig så pass att det kan bli fråga om "uppseglingar" kommande sommar, dvs att en del av medlemmarna får försöka ta ett slags körkort i jollesegling.

"Uppsegling" i optimistjolle är en idé om ett prov för medlemmarna i den äldsta av de tre grupperna i EBS-Ung. I denna grupp är medlemmarna nu 13-14 år, och efter några somrar i klubbens seglarskola börjar det bli dags att visa vad man kan som självständig seglare. I provet är tänkt att ingå sjösäkerhet,

segling i praktik och teori, sjömanskap, simkunnighetsprov m m.

Antalet segeljollar är f n sju, varav tre är inlånade från EBS-medlemmar. Nu planerar Urban Alvring och de övriga ledarna att skaffa ytterligare en jolle. Detta sedan hyresgästföreningens kontaktkommitté i Ekensbergsområdet lämnat ett bidrag på 6 000 kronor till EBS-Ung. Bakgrunden till denna generositet är att många av barnen i sektionen bor i Ekensbergsområdet. Förutom till en jolle skall pengarna räcka till renovering av befintliga båtar i ungdomssektionen. Hjärtligt tack, hälsar ordf Gerhard.

